

[Albertsen.]

Det vil sige, at det, der kan være tale om her konkret, er, at man omgående får en merudgift; men hertil har de konservative ingen stillingtagen.

Jeg skal derfor foreslå, at de konservative også trækker dette forslag tilbage, for det vil være urimeligt at forlange, at folketinget skal tage stilling til et så usagligt og et så letbetet forslag, som der her er tale om.

Endelig skal jeg sige et par ord om ændringsforslaget vedrørende ændring af betalingen for børneinstitutioner. Her foreslår man at indføre en modulordning. Jeg beklager i og for sig, hvis jeg skulle opfatte bemærkningen fra den radikale ordfører, fru Grethe Philip, som en forstående holdning over for dette. Umiddelbart ved at læse forslaget må man skønne, at den, der har mest behov for børneinstitutioner, vil komme til at betale mest. Det vil ofte sige, at den enlige mor eller enlige far, som har brug for de ni timers ophold for sit barn i børnehaven, vil få øget sin betaling med mellem 50 og 60 pct. Det vægrer jeg mig ved at tro at man kan opnå støtte til fra radikal side.

At forslaget er udtryk for en ægte reaktionær holdning, hvor man skal lade de svage skuldre bære de større byrder, det kan man måske ikke undre sig over, når man graver i konservatismens historie, men det skulle dog være et overstået stadium. Jeg tror, man skulle have snakket med de få kommunalbestyrelsesmedlemmer, som man har mulighed for at kontakte – der findes dog nogle enkelte konservative tilbage endnu på disse områder – om, hvilke virkninger det vil få med hensyn til, hvor mange der skal afskediges, hvor mange procent det bliver fordyret. Det har man ikke oplyst noget om.

Arbejdsgangen i finansudvalget tillader jo ikke tidsmæssigt eller personalemæssigt at få afklaret disse ting, og jeg må derfor henstille, at man om disse forslag får nogle oplysninger. Ellers synes jeg ikke, man kan byde folketinget at tage stilling til forslag af denne art.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale, at man afviser de nævnte partiers ændringsforslag.

Glensgård (FP):

Jeg skal under denne finanslovdebat tage fat på en meget specifik del af forslagene, nemlig den del, der omhandler ministeriet for offent-

lige arbejder, og her specielt den del, der beskriver forholdene omkring motorvejslinjeføringen i Jylland.

I 1971 vedtog folketinget at projektere en motorvej på strækningen Nr. Stenderup/Vejle syd. Folketinget gik imod den daværende trafikminister og fordrede, at vejen skulle udbygges som en 4-sporet vej. Det udtrykkes klart, at det er en forudsætning, at anlægget sker som en 4-sporet motorvej. I 1969 vedtog folketinget at projektere en motorvej på strækningen Horsens/Nybro ved Skanderborg. Det var en forudsætning, at den skulle være 4-sporet.

Siden den tid er der blevet arbejdet på, at anlægget af de nævnte motorvejsstrækninger skulle være 4-sporet, eller rettere sagt, der er blevet arbejdet herpå indtil den dag, hvor den nye trafikminister foretog en i øvrigt efter ministeransvarlighedsloven ulovlig handling, nemlig at meddele de projekterende instanser, at anlægget nu skulle være 2-sporet. Dette meddelte trafikministeren folketinget i et brev af den 4. marts 1977, j. nr. 699-02-03-04:

»Jeg skal ikke undlade at underrette udvalget om, at jeg nu har truffet beslutning om, at foreløbig yderligere følgende strækninger i første omgang skal udføres som 2-sporet motortrafikvej: Horsens/Skanderborg og Nr. Stenderup/Vejle syd.«

Allerede dette brev fra ministeren til udvalget for offentlige arbejder giver en velbegrunnet ret til kritik.

Den nuværende trafikminister er ganske vist ny i jobbet, men det er da sikkert trafikministeren bekendt, at hans embede er administrativt, altså er det folketinget, der beslutter, og ministeren, der sørger for at føre disse ting ud i livet.

Det sker af og til, at folketinget overlader en minister at træffe beslutninger, nemlig ved de såkaldte bemyndigelser. Dette er imidlertid ikke tilfældet omkring motorvejene, og jeg skal derfor udtale fremskridtspartiets misbilligelse af dette forhold. Jeg håber ikke, at den nye trafikminister følger den fhv. minister, den nuværende miljø- og kulturminister, i dette spor blot at se bort fra folketinget og helt overlade administrationen til tilfældighedernes gang. Jeg skal erindre den nuværende trafikminister om, at det kan give næser.

Trafikministeren er imidlertid ikke alene om at lave denne fadæse. Finansministeren er også indblandet i sagen, eller rettere sagt: beslutnin-